

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 225.

Anden Session.

63de Møde.

Løvedagen den 1ste Januar.

(Forts.)

Cultusministeren (forts.): Denne Understøttelse er virkelig tilstaaet saaledes, at der i Forhandlingerne ikke er yttret det Mindste om en speciel godtgjort Trang hos de to Medlemmer, hvem den tilfalder, og iøvrigt vilde vel denne Betingelse i mange Tilfælde ikke være saa vanskelig at estervise, naar man tænker paa, i hvilken Stilling sædvanligviis ældre Kunstnere hos os komme i den Tid, da deres Gyver til at levere Arbejder, der kunne finde Affætning, tage af. Jeg skal med Hensyn hertil tillade mig at fremhæve Ordene, baade i den Indstilling, hvorved den kongelige Resolution blev bevirket, og i selve Resolutionen. I Academiets Indstilling af 18de November 1845 hedder det: „at Hans Majestæt vilde behage at udtale, at de 400 Rbd., som i en Række af Aar allernaadigst havde været denne Stiftelse tillagt til Udredelse af Huusleie for en af dens Professorer, herefter vedblivende maatte tillægges Academiets Indtægter til Udredelse af to Huusleieunderstøttelser for to derværende ordentlige academiske Medlemmer, at tildeles saadanne efter den Folge, i hvilken de ere optagne i Akademiet, og saalænge, indtil dem tilfalder Frihollig paa Charlottenborg eller andesskeds“. Der er altsaa ikke Tale om, at Trang, men at Anciennetiet skulde give Udgang dertil. I den kongelige Resolution af 10de Decbr. 1845 blev det bestemt, at „de 400 Rbd. foreløbigt skulde udbetales af den for Statssecretariatet for Naadesfager normerede Sum som Huusleieunderstøttelse til de tvende ordentlige academiske Medlemmer, som Akademiet dertil maatte opgive, og at denne Naadesbeviisning skal vedblive, indtil Akademiet ved ind-

træffende Afgang i Sammes extraordinaire Udgifter bliver istand til enten for en Deel eller i det Hele selv at affholde denne Udgift.“ Efter denne Resolution blev det senere i det provisoriske Reglement, der i 1846 approberedes af Academiets daværende Præsident, optaget, at „foruden de ovenfor nævnte Medlemsboliger, har Akademiet, ifølge allerhøieste Resolution af 10. Decbr. 1845, endvidere to Huusleieunderstøttelser à 200 Rbd., hvilke i Gæt og Alt blive at ansee, som om de vare Boliger“. Det vil heraf fremgaae, at, uagtet disse Huusleieunderstøttelser udrededes af Naadessecretariatet, har dog ikke i de derom stedfundne Forhandlinger været Tale om en Understøttelse paa Grund af disse to enkelte Medlemmers personlige Trang. At iøvrigt hele Sagen ved at overføres paa Naadessecretariatet har faaet en faldt og skjæv Stilling, maa jeg naturligtviis indrømme; jeg vilde have fundet det billigt, hvis man havde bestemt, at disse 2 Understøttelser kun bevilgedes som en ganske personlig Understøttelse for de to Medlemmer, der nu ere berettigede til at have dem, saa at der siden maatte blive at andrage derpaa som noget ganske Nyt, hvis man troede at kunne andrage derpaa. Med disse Bemærkninger maa jeg henstille denne Sag til Thinget.

Hvad angaaer den under Nr. 12 i Betænkningen omtalte Revision af Regnskaberne vedkommende Kunstsamlingerne, saa gjør der sig et lignende Forhold gjældende som det, der ifjor kom under Forhandling angaaende Kasseres Forretningerne ved disse Samlinger. Dette Honorar udredes nemlig ikke til nogen ny Embedsmand, det er ikke noget nyt Honorar, men det er et Honorar, der pletede at udredes af Regaliefondet ved Siden af de øvrige Udgifter til Kunstsamlingerne til en Embedsmand, som var ansat i Cabinetssecretariatet, og som